

[Jørgen Jensen]

fra. Det kan også være noget af billedet af den nuværende situation. Men hvad er så forudsætningen for, at de kunne være det? Og hvad skulle man sætte ind over for? Efter vor opfattelse skulle man i højere grad have kontrol med banker og med finansieringsinstitutter og en skærpet aktieselskabslovgivning. For det nytter jo ikke noget at tale om, at det er vanskeligt at få penge til den mindre industri, når man samtidig lukker øjnene for, at også den mindre industri i virkeligheden må være med til at betale profitter til de store kapitalgrupper herhjemme og i udlandet.

Det var også det, der lå bag mine bemærkninger indledningsvis om, at også den mindre virksomhed herhjemme i meget høj grad var repræsentant for de store koncerner. Det gælder også, når man flytter produktion. Det er kendetegnende ved situationen under højkonjunkturen, at det var nemmere og billigere enten at flytte en del af produktionen ud til mindre virksomheder eller selv at oprette mindre virksomheder under et eller andet skjult anparatsnavn eller enkeltperson og dermed sikre, at man i en anden situation kunne frigøre kapital ved at lukke disse mindre virksomheder. Det er jo noget, vi ved, de store koncerner gjorde også herhjemme, og derfor er det nødvendigt at erkende, at også den mindre industri er underlagt betingelserne i det nuværende samfund.

En enkelt af de foregående talere har nævnt eksempler fra vedkommendes egen virksomhed. Jeg har også i mange år været beskæftiget på og med mindre virksomheder, og jeg vil også godt nævne et billede fra en af de virksomheder, hvor jeg var. Det var en virksomhed, hvor en dygtig håndværker havde fået en absolut god idé og også havde haft evnen til at skaffe de penge, der var nødvendige for at få de første maskiner etableret. Men hvad var hans problem i virkeligheden? Det var, at distributionsapparatet, de, der skulle viderebringe hans varer, havde så megen magt over ham af økonomiske grunde, at de tog den profit, der var, og som skulle have været brugt til nye investeringer. Billedet var det, at det i virkeligheden var en god produktion. Prisen dengang – det ligger en 10–15 år tilbage – var 325 kr. for produktionen, når den blev solgt færdig. Men han måtte til en stor koncern i Danmark levere varerne pakket ind på det sted, hvor kunden

skulle have dem, til 98 kr. Resten var fortjeneste på anden måde, og de 98 kr. skulle altså også dække forrentningen af den kapital, der var i virksomheden. Det er ikke et enstående billede, sådan er det mange andre steder, og derfor er det nødvendigt også at have vilje til at sætte ind over for noget af dette, hvis man vil gavne den mindre industri. Det kræver også en vilje til at føre en anden politik i dagens Danmark og en tro på, at man kan sikre en anden udgang af den krise, vi er i, en udgang, som ikke betyder, at det er lønmodtagere og pensionister, der skal bære byrden af krisen, mens kapitalhaverne øger deres indtjening og økonomiske og politiske magt.

Kommunisterne har fremsat en lang række forslag, og selv om man måske vil sige: ja men hvad har det med de mindre virksomheder at gøre, er det alligevel det grundlæggende og afgørende for os, at den mindre industri kan eksistere.

Man taler om kapitalmangel, men store dele af den kapital, der er skabt gennem en aktiv indsats på danske arbejdspladser, bruges til spekulationsinvesteringer i jord og fast ejendom. Det er noget, som alle må erkende. Vi hørte jo i går, at selv økonomiministeren måtte erkende, at belåningen i værdistigningen på jord og fast ejendom er langt større, end man før havde antaget. Ja men er det så egentlig så underligt, at nogle af de penge, som kunne bruges til investering i arbejdspladser, går en anden vej? Det er nødvendigt at gribe ind over for denne inflationskilde, som ikke alene betyder en hurtig profit, men som også presser renten i vejret og dermed øger generalomkostningerne også for de mindre virksomheder eller vel navnlig for dem, for de store, som er selvfinansierende, rammes ikke af den forøgelse af renten, som finder sted her. Alle ved jo, at bl. a. belåningen af værdistigningen på jord og fast ejendom presser renten en 3–5 pct. i vejret. Det er bl. a. også det, de mindre virksomheder skal skaffe hjem.

Man kan selvfølgelig, og det vil jeg gerne sige til regeringen, blive ved med at tale om beskatning af denne værdistigning og dermed skræmme parcelhusejerne og landmændene langt væk fra en løsning af de problemer, der ligger her, i stedet for at være med til at gennemføre det forslag, som vi bl. a. har været talsmænd for, nemlig om at inde-